

PERDUTS A RIO

Benvingut 'mister' Mias

Aquest fisioterapeuta gironí va marxar fa 12 anys a Cardiff per una feina de tres mesos i encara no ha tornat

ALBERTO MONTENEGRO Rio ACTUALITZADA EL 15/08/2016 18:36

L'Eduard Mias (Cassà de la Selva, 1981) es considera "una persona afortunada". Aquest fisioterapeuta gironí va marxar fa 12 anys a Cardiff (Gal·les) per una feina de tres mesos i encara no ha tornat. Els de Rio seran els seus segons Jocs Olímpics, després dels que va viure a la seva ciutat d'acollida, a Londres, ara fa quatre anys. Forma part de l'equip mèdic d'atletisme britànic, on s'encarrega principalment de posar a punt el cos dels velocistes i saltadors de llargada i alçada.

Des de ben petit va decidir que volia dedicar la seva vida al món de l'esport. Va començar a jugar amb només 5 anys a bàsquet, esport amb el qual va arribar a disputar la Lliga EBA amb el Sant Narcís de Girona. Però aviat es va adonar que no arribaria gaire lluny perquè admet que la seva qualitat de jugador "era molt limitada" i això el va empenyer encara més a ser fisioterapeuta esportiu.

L'Eduard porta al Brasil des del 29 de juliol, quan va arribar amb el seu equip per fer un staged'adaptació previ als Jocs a Belo Horizonte, i des de fa una setmana viu a la Vila Olímpica, on els esportistes britànics aterren només tres dies abans de competir. Ara fa dos anys que li van oferir treballar per l'equip olímpic d'atletisme, després d'haver estat treballant els quatre anys anteriors en diferents seleccions com les d'hoquei, esgrima, gimnàstica o rem.

"Mai no m'hauria pensat que treballaria amb l'equip olímpic d'una selecció, especialment de l'anglesa, en un país on posar-se una samarreta del team GB és un dels honors més grans que hi pot haver", afirma el gironí. El fet de treballar amb esportistes fora de sèrie el motiva molt, ja que "són atletes que corren fins a 11,2 metres per segon o salten 8,51 metres. No només treballo amb gent genèticament excepcional, també estem treballant amb el màxim fisiològic, i cada petit detall compta. Diumenge, un atleta meu, Chijindu Ujah, es va quedar fora de la final dels 100 m contra Bolt per 0,002 segons!"

La seva bona feina ha sigut la que l'ha portat a Rio, ja que de l'equip mèdic de 13 persones que habitualment treballen amb els esportistes només n'han vingut sis. Mias va posar el seu granet de sorra perquè "molts atletes aconseguissin marques personals, i fins i tot amb velocistes que van baixar dels 10 segons". L'objectiu dels britànics és sumar entre 7 i 9 medalles a l'atletisme i en global un mínim de 66; una més que a Londres 2012, explica.

El fisioterapeuta reconeix de manera contundent que "uns Jocs Olímpics s'han de viure, ja que no es pot comparar amb cap altra competició esportiva". "Un cop ets aquí no dorms gaire, les jornades de feina són de 14 hores i no tens temps per veure res que no siguin els teus esportistes, però val molt la pena", afegeix l'Eduard.

Benvingut 'mister' Mias / A. M.

Publicat a: Ara

Font del document: http://www.ara.cat/esports/Benvingut-mister-Mias_0_1633036691.html